

maa den ogsaa være interesseret i, at det bliver nogle af de dygtigste af den Art, man ansætter ved Seminarierne, og som Stillingen i Øjeblikket er ved Forskoleseminariet i Vejle, er det meget vanskeligt at faa Seminariet til at gaa paa en nogenlunde forsvarlig Maade. Som det fremgaar af Bemærkningerne til Forslaget, har et Lærerindeembede der i længere Tid staaet ubesat paa Grund af de smaa Lønninger. Det er næsten umuligt at skaffe dygtige og kvalificerede Folk til Embederne, og alene det maatte være tilstrækkelig Grund til at forhøje Lønningerne. Jeg skal ellers ikke udtale mig om Lønforholdene i Almindelighed. Det er ret vanskeligt at sige, hvad der er en passende Løn i dette Tilfælde, hvor man ikke har noget rigtigt at sammenligne med.

Der siges, at Forstanderens Løn i Forslaget er for stor. Hertil skal jeg hverken sige Ja eller Nej, da jeg ikke er fuldstændig klar derover. Men jeg synes ikke, Ræsonnementet passer, naar man siger, at det er en ret underordnet Stilling — jeg tror, det var det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der udtrykte sig saaledes —, og at der derfor ikke er nogen Grund til at give Manden, der skal have Pladsen, en Løn, der er omtrent paa Højde med de nuværende Seminarieforstanderes. Jeg ser lidt anderledes paa Forholdet. En Anstalt som denne bæres, mener jeg, i overvejende Grad af den enkelte Forstander. Hvor man derimod, som Tilfældet er f. Eks. paa vore Statsseminarier, har en stor Kreds af dygtige Lærere ved Siden af Forstanderen, vil jeg vel ikke sige, at der kan en mindre dygtig Mand bruges til Forstander, men jeg vil sige, at der bærer ikke den enkelte Mand hele Anstalten saaledes, at hvis han virker godt, virker det hele godt, og hvis han virker mindre heldigt, gaar det hele mindre heldigt. Dette Ræsonnement kan med nogen Ret anvendes overfor et Forskoleseminarium, hvor Forstanderen er den bærende Kraft, og derfor skal man, mener jeg, ikke sætte Lønnen for lavt for ham. Man kan med Rette sige, at han skal lønnes omtrent som de øvrige Forstandere. Hvorledes Lønningsforholdene ellers skulle være, skal jeg som sagt ikke udtale mig om, da det kan overvejes i et Udvalg. Tiden er ikke til at give særlig store Lønninger, hvad det høje Ting vel ogsaa er nogenlunde enig om.

Der er endnu et Par beslægtede Forhold, jeg kunde have Lyst til at omtale. Det gælder først den Bestemmelse, der er

tilføjet i § 1 om, at den nuværende Forstanders Tjenestetid ved eventuel Pensionsberegning regnes fra hans Ansættelse som fast Lærer ved Jelling Statsseminarium. Det er en god Bestemmelse, der muligvis kan bidrage til, hvad jeg ogsaa tror, at den ærede sidste Taler (K. J. Møller) omtalte, at dygtige Kræfter fra Folkeskolen kunne drages ind i denne Gerning. Det vilde ogsaa være i god Samklang med, hvad jeg sagde, at det gælder om at faa en Mand med særlig Dygtighed til at udfylde Pladsen, og i saa Tilfælde bør han i Henseende til Lønning kunne staa Maal med de øvrige Seminarieforstandere. Jeg mener altsaa, at det er en udmærket Bestemmelse, der er føjet til. Derimod er jeg ikke saa glad ved den Bestemmelse, som er taget ud angaaende Lærerinderne. I det foregaaende Lovforslag var det saaledes, at den Tjenestetid, Lærerinderne havde haft i en lignende Gerning ved private Seminarier, kunde medregnes. Jeg tror, det havde været heldigt, om denne Bestemmelse var bleven staaende, thi naar en Lærerinde i en Række af Aar har været ansat ved et Forskoleseminarium, og det har vist sig, at hun er en virkelig dygtig Kvinde, har det altid Interesse for Seminariet at knytte hende saa fast til sig, at hun ikke flytter, og skal hun ved at flytte til Statsseminariet faa en mindre Løn, kunde det tænkes, at hun blev, hvor hun var, og det var til Skade for Statsseminariet. Derfor kunde jeg ønske, at den Bestemmelse var bleven genoptagen. Det er muligt, at det kommende Udvalg vil finde en Udvej for at tage dette Spørgsmaal op samtidig med, at man muligvis noget ændrede Begyndelseslønnen og Stigningen. I øvrigt vil jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Overvejelse. Det er jo et af disse smaa Forslag, som ikke koste meget, og egentlig et Forslag, om hvilket man kan sige, at det anbefaler sig selv, idet det faktisk har vist sig, at Seminariet har Vanskelighed ved, ja, at det ligefrem ikke kan skaffe sig de nødvendige Kræfter. Jeg haaber altsaa, at det kommende Udvalg vil tage velvilligt paa Sagen, som jeg skal anbefale paa det bedste.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (M. Nielsen): Det er neppe et Aar, siden et Lovforslag saa godt som enslydende med dette laa her paa det høje Tings Bord til første Behandling, og naar jeg har fremlagt dette Forslag til Lov i denne Skikkelse, er det, fordi det ikke naaede videre end til første Behandling, og